

EGYESÜLETI HÍREK

REKO '75 Budapesten

1975. november 18. és 20. között került sor a Híradástechnikai Tudományos Egyesület és a Magyar Elektrotechnikai Egyesület közös szervezésében a Relék és Kontaktus-elemek 1975. évi konferenciájára. Ezt a rendezvényt ezúttal másodszor tartották meg jelentős nemzetközi részvétellel.

A mintegy 200 magyar résztvevő mellett a konferenciának 5 szocialista és 6 tőkés országból 47 külföldi résztvevője volt.

Az összesen 47 előadás között 22-t magyar, 13-at a szocialista országokból, és 11-et kapitalista országokból érkezett szakemberek tartottak. Az előadásoknak mintegy fele a gyengeáramú — elsősorban a híradástechnikai ipar területét érintette és adott információkat, kutatásfejlesztési, alkalmazástechnikai és vizsgálati kérdésekről. A konferencia szervezésénél azonban — a legnépesebb relészekciót kivéve — a rendezők nem törekedtek arra, hogy szétválásszák a gyenge- és erősáramú előadásokat, mert éppen ezen a területen sok és jelentős átlapolás mutatkozik és az ilyen jellegű szétválasztásra való törekvés inkább konfúzióhoz vezetett volna. Így a tárgyalási témacsoportok — amelyek egyben a konferenciák szekciói is voltak — a következők: érintkezőanyagok, érintkező jelenségek, relék (2 szekcióban), csatlakozók és kapcsolók.

Az egyes szekciókat egy-egy külföldi elnök vezette a magyar társelnök és titkár aktív segítségével. A szekció elnökei és tudományos titkárai a szakterület legtekintélyesebb specialistái voltak, így a szekciók sorrendjében:

- Dr. Albert Keil, dr. Prohászka János, dr. Solymár Márta
- Dr. Llewellyn Jones, dr. Domonkos Sándor, dr. Molnár István
- Dr. Kunio Mano, Steffens Oszkár, Kauser Dénes
- Dr. Irina Dekabrun, Bendes Tibor, Planck György
- Dr. Zbigniew Woynarowsky, Fekete János, Susánszky Gyula
- Dr. Herbert Höft, Hónig Ernő, Pap Sándor

Az ünnepélyes megnyitó után, amelyet dr. Bognár Géza akadémikus, a Magyar Tudományos Akadémia elnökhelyettese, a konferencia fővédnöke tartott, dr. Almásy György, a Híradástechnikai Tudományos Egyesület főtitkára méltatta a konferencia műszaki-tudományos és gazdasági jelentőségét, néhány — az elektromechanikai és elektronikus elemek elmúlt évtizedekben tapasztalható fejlődési trendjének alapján megfogalmazott rendkívül eredeti gondolattal. Ezt követően a konferencia az érintkezőanyagok szekció ülésével kezdte meg a munkáját. A szekció-üléseken elhangzott előadásokról az alábbiakban rövid ismertetést adunk, elsősorban az érdeklődés felkeltése céljából és korántsem a teljesség igényével. A konferencia anyaga a konferencia hivatalos nyelvein, magyar, német vagy angol, csaknem hiánytalanul megjelent és azt a konferencia résztvevői megkapták.

Az „Érintkezőanyagok” szekcióban elhangzott előadások nagy részére jellemző volt (a 9 közül 5-re), hogy olyan érintkező megoldásokkal foglalkozott, amelyek nemesfém-megtakarítást eredményeznek (Scheibe, Tomara, Hensel, Dékány, Takács). Ez az elektronikai és általában az elektrotechnikai ipar egyre növekvő nemesfém-kontaktus igényét — a megbízhatósági igények növekedése miatt — és ugyanakkor a nemesfémek világgpiaci árának ugrásszerű emelkedését figyelembe véve, teljesen érthető. Az előadások egy része új ötvözeteket, más részük nemesítési eljárásokat mutatott be. Tulajdonképpen az „Érintkező jelenségek” szekcióból is ide tartozó problémákkal foglalkozott 3 előadás (Llewellyn Jones, Néveri, Turner), amelyek az eróziós jelenségek pontosabb fel-

tárásával, ezáltal előnyös befolyásolásával ugyancsak a nemesfém-megtakarítás céljait szolgáló, vagy arra is alkalmazható módszereket mutatta be.

Mindkét szekcióban elhangzott néhány olyan előadás, amelyek a korszerű vizsgálati technikával foglalkoztak (részben az eddig említettek, részben még Kormány, Horn, Mano, Kosch). Így az érintkezők felületén képződő rétegek képződési mechanizmusának, összetételének, legfontosabb tulajdonságainak, az eróziós folyamatok mérésének és szétválasztásának, időmérési feladatok megoldásának ismertetésével. Az ennek során demonstrációként bemutatott mikroszondás, gyorsfilm felvételek nemcsak atraktívak, de rendkívül meggyőzőek is voltak.

A „Relék” I, és II, szekcióban a legnépesebb témacsoportot a reed vagy védőgázas relétechnikával foglalkozó előadások alkották. Délelőtt 4 (Mecklenburg, Isert, Kempisty, Planck), délután további 3 szerző (Domonkos, Lontay, Tomori) foglalkozott ezzel a problematikával jelezve a reed-technika egyre növekvő fontosságát az erős- és gyengeáramú iparban egyaránt. 3 előadás foglalkozott új relégyártási technikával (Lentweyler, Gessinger és Schlages), a többi előadás megosztott az áramkörtervezés és egyéb konstrukciós megoldások bemutatása (Gál, Simándy, Mócs) és vizsgálati-technikai kérdések között (Rozgonyi, Drodz, Madarász és Tomori). Ezek közül rendkívül érdekes volt a BHG-ban kifejlesztett új automatikus megbízhatóság-vizsgáló berendezést ismertető előadás és a horgony-rezgési problémákat tárgyaló lengyel referátum.

A „Csatlakozók” szekcióban a legnagyobb érdeklődést és vitát a csatlakozók megbízhatóságának vizsgálatával foglalkozó előadások váltották ki (Kauser, Hilpert). Az előadásokban és a vitákban a vizsgálati módszerek kiválasztásának és főleg a vizsgálati eredmények értékelésének, publikálásának kérdései kerültek előtérbe, mutatva a megbízhatósági igények rendkívüli fontosságát a csatlakozók felhasználói számára. Néhány előadás új konstrukciókat (Sagner, Benedek, Alkér), egy új gyártási technológia bemutatásával foglalkozott (Kalocsay).

A „Kapcsolók” szekció mutatta annak az elvnek az igazolását, hogy a gyengeáramú és erősáramú technika éppen a kapcsolóelemek fejlesztésénél és gyártásánál milyen sok kölcsönösen alkalmazható műszaki megoldást igényel és tartalmaz. Az előadások igen széles skálát öleltek fel, a gyakorlatilag terheletlen fóliás tasztaturáktól (Laki), a kisterhelésű mikrokapcsolók (Bolanowski), a kisfeszültségű kapcsolók (Imre, Parvanov, Schröder, és Woynarowsky), a nagyfeszültségű vákuumkapcsolók (Piatkowsky, Zolnierzyk) területéig. A vitában az új konstrukciós megoldások részletes tárgyalása és ismét a helyes vizsgálati technika kiválasztásának és értékelésének kérdése volt a leggyakoribb téma.

A Konferencia — igen eredményes munka és a HTE titkárságának köszönhető gördülékeny lebonyolítás után — dr. Szepesi Endre professzornak zárszavával ért véget, aki a Szervezőbizottságban a Magyar Elektrotechnikai Egyesület részéről a társelnöki tisztelet töltötte be.

A Szervezőbizottság elnöke a Híradástechnikai Tudományos Egyesület részéről Iklódy Gábor, a BHG vezérigazgatója volt.

Az ismertetést összeállították a Szervezőbizottság titkárai: Dr. Dékány Lászlóné (HTE), a BHG témavezető főmérnöke, és Dr. Héveri István (MEE), a VKI tudományos fősztály-vezetője.